

Gerrid Setzer

Onze liefde - Zijn liefde

Aspecten van het Hooglied

'De liefde is sterk als de dood.'

Hooglied 8:6

Salomo was een begaafd en vurig dichter. Hij schreef 3000 spreekwoorden en 1005 liederen (1 Kon. 5:12). Vele van zijn spreekwoorden zijn bewaard gebleven, maar van zijn liederen, behalve Psalm 72, alleen het Hooglied.¹

Dit lied verbeeldt op indrukwekkende wijze de liefde tussen de bruid Sulammith en haar bruidegom Salomo. Het valt op dat de liefde van de bruid niet zo volwassen en duurzaam is als die van de bruidegom. Dit verschil tussen bruid en bruidegom is het onderwerp van de volgende paragraaf. We willen de gebeurtenissen onderzoeken vanuit het perspectief dat de bruid verwijst naar onszelf en ons gebrek aan liefde, terwijl de bruidegom een beeld is van de Heer Jezus, die ons altijd omringt met volmaakte liefde.

¹ Het Bijbelboek is ook bekend onder de titel 'Het lied der liederen'. Deze term drukt beter uit dat het in het Hebreeuws de hoogst denkbare vorm is. Dit liefdeslied is daarom het mooiste lied dat er is. Het is immers de liefde die alles overtreft: 'Nu blijft geloof, hoop, liefde, deze drie; maar de grootste van deze is de liefde' (1 Kor. 13:13).

De woorden

De woorden van de bruid nemen veel meer ruimte in beslag in dit Bijbelboek dan de woorden van de bruidegom. Ze communiceert niet alleen met de bruidegom, maar ook met vele anderen, bijvoorbeeld met de dochters van Jeruzalem (Hoogl. 1:5-6; 5:16 enz.). Dat alleen zou niet opvallend zijn. Maar laten we dit gedrag eens vergelijken met dat van de bruidegom! Hij spreekt voortdurend tegen zijn geliefde en openbaart haar zijn liefde. Slechts twee keer spreekt de bruidegom zijn bruid niet aan (Hoogl. 5:1b en 6:8-9). Laat dit ons niet zien hoeveel de bruidegom van de bruid houdt en hoeveel hij erom geeft dat zij weet van zijn liefde?

Ons hart is vaak niet volledig gericht op de Heer Jezus. Onze woorden kunnen dit op verschillende manieren laten zien. Maar Hij is altijd op ons gericht en probeert onvermoeibaar ons hart op Hemzelf en Zijn liefde te vestigen en te laten branden voor Hem (vgl. 2 Thess. 3:5; Luk. 24:32).

De ervaringen

Wat we zojuist gezien hebben wordt nog duidelijker als we een ander verschil tussen de bruid en de bruidegom in ogenschouw nemen: De bruid is voortdurend bezig met zichzelf en haar verleden, waarin niet alles van een leien dakje ging. Ze vertelt over de vele ervaringen die ze had toen de bruidegom niet aan haar zijde was (Hoogl. 1:5; 3:1-5; 5:2-8).

Voor de bruidegom is het anders. Voor hem draait alles om de bruid. Op de dag van de bruiloft is hij niet bezig met zijn prachtige draagstoel en zijn prachtige kroon, maar is hij in de ban van de schoonheid van zijn bruid (Hoogl. 3:9-4:1). En als de bruid hem vertelt dat ze haar bruidegom de opbrengst van haar wijngaard wil geven – 1000 sjekels zilver – reageert hij helemaal niet. Hij wil de stukken zilver niet zien, maar haar stem horen (Hoogl. 8:12-13).

We zijn te vaak bezig met onszelf en onze pijnlijke ervaringen. Natuurlijk moeten we onszelf beoordelen voor het aangezicht van God, maar verder moeten we van alle dingen weggijken – naar Hem toe (vgl. Hebr. 12:2). De Heer Jezus laat ons op een perfecte manier zien wat het betekent om onszelf volledig toe te wijden aan het voorwerp van de liefde. Dit wordt vooral duidelijk in de laatste uren van Zijn leven op aarde. Toen de Heer Jezus ontsteld was dat een van Zijn vertrouwelingen Hem zou verraden, zei Hij tegen de discipelen: 'Laat uw hart niet ontroerd worden' (Joh. 13:21; 14:1). En toen Hij verhoord werd en vele met haat vervulde ogen Hem aanstaarden, keek Hij Zijn struikelende discipel Petrus aan en maakte

zo de weg vrij voor zijn herstel. Hangend aan het kruis bad Hij voor Zijn meedogenloze vijanden, zorgde Hij voor Zijn moeder en troostte Hij de berouwvolle misdadiger met het vooruitzicht van het paradijs. Dat is onzelfzuchtige liefde!

De verschijning

We lezen over de bruid dat ze een smet heeft: ze klaagt over de ernstige bruinverkleuring en verbranding van haar huid, die ze heeft opgelopen door onvrijwillige arbeid in de wijngaarden (Hoogl. 1:5). Van de bruidegom wordt echter gezegd dat hij 'blank en rood' is (Hoogl. 5:10). Hij ziet er gezond en vitaal uit, de zon heeft hem niet verbrand (vgl. Klaagl. 4:7-8). De bruidegom heeft het echter nooit over wat hem aan de bruid zou kunnen storen. In plaats daarvan zegt hij: 'Je bent mooi, mijn vriendin, er is geen enkel gebrek aan je' (Hoogl. 4:7).

We zijn ons ervan bewust dat we niet foutloos zijn. De zonde woont in ons en we struikelen allemaal vaak (1 Joh. 1:8; Jak. 3:2). We kunnen de sporen van ons falen niet ontkennen. Maar de Heer Jezus is zonder smet. Hij heeft geen zonde gedaan, heeft geen zonde gekend, is niet door zonde verzocht en de zonde is niet in Hem (1 Petr. 2:22; 2 Kor. 5:21; Hebr. 4:15; 1 Joh. 3:5). Nu is het een grote zaak dat wij als gelovigen volmaakt zijn gemaakt naar onze positie (Hebr. 10:14). Wij zijn heilig en onberispelijk voor God in de liefde (Ef. 1:4). Christus ziet zeker de vlekken of rimpels van Zijn bruid niet over het hoofd (Ef. 5:27), maar is het niet de vreugde van Zijn hart om ons door Zijn Woord voortdurend te wijzen op de heerlijke positie waarin Hij ons heeft gebracht door Zijn volmaakte offer? En dat niet alleen: Zijn liefde benadrukt ook graag wat Hij in ons praktische leven tot stand heeft gebracht tot eer van God. Zo zei Hij tegen de discipelen, nadat ze hadden geruzied over wie als de grootste moest worden beschouwd: 'U bent het die met Mij hebt volhard in Mijn verzoeken' (Luk. 22:28). Deze liefde staat ook vandaag nog klaar om elke schoonheid in de Zijnen te erkennen!

De realisatie

De bruid weet soms niet waar haar bruidegom is. Daarom vraagt ze waar hij 's middags weidt, waar hij de kudde laat rusten (Hoogl. 1:7). Twee keer dwaalt ze zelfs 's avonds laat door de stad, wanhopig op zoek naar haar geliefde (Hoogl. 3:1-3; 5:6-8). De bruidegom is niet onwetend – hij weet altijd waar zijn bruid is en hij

is er op het juiste moment. De bruidegom is duidelijk volledig op de hoogte van de gedachten en gewoonten van zijn geliefde.

Doordat we de gedachten van onze Heer niet goed begrijpen, dwalen we soms door het leven zonder van een hechte gemeenschap met Hem te genieten. Net zoals de Emmaüsgangers gaan we moedeloos onze weg. Maar Hij kent ons en kent al onze wegen. En Hij zoekt gemeenschap met ons, net zoals met de twee Emmaüsgangers. Hij dringt Zichzelf niet aan ons op. Hij wacht altijd op ons om de deur te openen voor Hem (vgl. Hoogl. 5:2,4; Luk. 24:28-29; Openb. 3:20).

De consistentie

We zien vooruitgang in de bruid: ze leert zijn liefde steeds meer te waarderen. Drie passages uit het Hooglied laten haar groei zien: 'Mijn Liefste is van mij en ik ben van Hem, Die de kudde weidt tussen de lelies' (Hoogl. 2:16). En: 'Ik ben van mijn Liefste en mijn Liefste is van mij, Hij Die te midden van de lelies weidt' (Hoogl. 6:3). En ten slotte, wat zij heeft verdwijnt helemaal uit het zicht: 'Ik ben van mijn Liefste en Zijn begeerte gaat naar mij uit' (Hoogl. 7:10). Bij de bruid zien we niet alleen dat haar liefde zich ontwikkelt, maar ook dat haar liefde fluctueert. Aan de ene kant zegt ze twee keer tegen de dochters van Jeruzalem dat ze ziek is van liefde (Hoogl. 2:5; 5:8); aan de andere kant lezen we tussen deze woorden door dat ze haar bruidegom, die verwachtingsvol aan de deur van haar huis klopt en vraagt om binnengelaten te worden, liefdevol afwijst (Hoogl. 5:3).

Bij de bruidegom merken we geen groei in de liefde noch herkennen we schommelingen. De vlam van zijn liefde brandt voortdurend met volle intensiteit (vgl. Hoogl. 8:6-7). Wanneer zijn bruid uit gemakzucht de deur niet voor hem opendoet, geeft hij haar onmiddellijk een duidelijk teken van zijn liefde (Hoogl. 5:5). En als de bruid hem enige tijd later terugvindt, verwijt hij haar niets, maar spreekt woorden van waardering die overeenkomen met de woorden die hij uitsprak vóór de afwijzing (zie Hoogl. 6:4-9; vgl. 1:15; 4:1-5).

Als we aan wispelturige liefde denken, gaan onze gedachten al snel uit naar de apostel Petrus. Deze man was 'ziek van liefde' toen hij zijn Heer trouw zwoer tot in de dood en Hem met het zwaard wilde verdedigen in een hopeloze situatie. Toch was hij het die zijn Heer drie keer schandelijk verloochende en geen greintje liefde toonde. Toen de Meester hem na Zijn opstanding drie keer vroeg of hij Hem liefhad, antwoordde hij uiteindelijk bedroefd: 'Heer, U weet alles; U weet dat ik U liefheb' (Joh. 21:17). Het is alsof Petrus zegt: 'Ik hou van U, ook al heb ik het niet laten zien en kon niemand het herkennen. Maar omdat U alwetend bent, herkent

U mijn liefde onder het puin van mijn falen, die U in mij hebt aangewakkerd door Uw eigen liefde.’ Zo moeten we denken, want onze liefde is vaak koud, wispelturig en soms onzichtbaar.

Maar de liefde van Christus is onveranderlijk, want Hij is gisteren en vandaag Dezelfde en tot in eeuwigheid (Hebr. 13:7). De liefde die Hij vandaag voor ons heeft, is de liefde die Hij gisteren aan het kruis toonde en waarmee Hij ons straks eeuwig zal omringen in de heerlijkheid. Zijn liefde blijft (vgl. Joh. 13:1). Maar blijven wij ook in Zijn liefde? Alleen als we in de zonneschijn van Zijn liefde blijven, zal onze liefde voor Hem groeien en niet langer onderhevig zijn aan zoveel schommelingen. We zullen onze liefde vooral tonen door ons aan Zijn geboden te houden (Joh. 15:21).

Een overzicht

Het Hooglied is een boek waarin veel gecommuniceerd wordt, vooral tussen de bruid en de bruidegom. Een overzicht van de respectievelijke sprekers kan op dit punt nuttig zijn. We moeten echter niet vergeten dat het niet altijd gemakkelijk is om duidelijk vast te stellen wie er spreekt, zodat de uitleggers soms tot verschillende conclusies zijn gekomen.

Titel: Het Hooglied, door Salomo	1:1	
De bruid spreekt tegen de bruidegom	1:2-4	Kus me, trek me!
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	1:5-6	Kijk niet naar mij!
De bruid spreekt tegen de bruidegom	1:7	Waar ga je weiden?
De bruidegom spreekt tegen de bruid	1:8-11	Je bent gracieus!
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	1:12-14	Mijn Liefste is mij een tros hennabloemen.
De bruidegom spreekt tegen de bruid	1:15	Je bent mooi!

De bruid spreekt tegen de bruidegom	1:16-2:1	Je bent mooi! Ik ben een narcis, een lelie.
De bruidegom spreekt tegen de bruid	2:2	Je bent als een lelie tussen de distels.
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	2:3-7	Ik ben ziek van liefde!
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	2:8-9	Mijn Liefste komt eraan!
De bruidegom spreekt tegen de bruid	2:10-14	Sta op, Mijn vriendin, Mijn allermooiste, en kom!
Broers spreken tegen de bruid en anderen	2:15	Vang voor ons de vossen!
De bruid spreekt tegen de broers	2:16	Mijn Liefste is van mij en ik ben van Hem.
De bruid spreekt tegen de bruidegom	2:17	Keer om, mijn Liefste!
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	3:1-5	Ik zocht Hem ... en vond Hem uiteindelijk.
De omstander spreekt tegen anderen	3:6	Wie is zij die opkomt?
Omstander spreekt tegen anderen	3:7-10	Zie Salomo's draagstoel!
Omstander spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	3:11	Ga naar buiten en zie koning Salomo!
Bruidegom spreekt tegen de bruid	4:1-15	Je bent mooi, je liefde is mooi, je bent als een lusthof.
De bruid spreekt tegen de bruidegom	4:16	Kom in je tuin, Liefste!
Bruidegom spreekt tegen de bruid	5:1a	Ik ben in Mijn tuin gekomen.
Bruidegom spreekt tegen vrienden	5:1b	Eet, drink en wees vrolijk!
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	5:2-8	Ik zocht Hem en vond Hem niet.

Dochters van Jeruzalem spreken tegen de bruid	5:9	Wat heeft uw Liefste vóór boven een ander?
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	5:10-16	Mijn Liefste wordt geëerd boven tienduizend.
Dochters van Jeruzalem spreken tegen de bruid	6:1	Waar is je Liefste gebleven?
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	6:2-3	Mijn Liefste is naar Zijn tuin gegaan.
De bruidegom spreekt tegen de bruid	6:4-7	Je bent mooi, Mijn vriendin.
De bruidegom spreekt tegen anderen	6:8-9	Al waren er vele vrouwen, slechts één is Mijn duif.
Onbekende vraagt aan anderen	6:10	Wie is zij die verschijnt als de dageraad?
De bruidegom spreekt tegen vrienden	6:11-12	Ik ben naar de notentuin gegaan.
Dochters van Jeruzalem spreken tegen de bruid	6:13a	Keer terug, o Sulammith, zodat wij naar je mogen kijken!
De bruid spreekt tegen de dochters van Jeruzalem	6:13b	Wat ziet u toch aan Sulammith?
Dochters van Jeruzalem spreken tegen de bruid	7:1	Het lijkt op de rondedans van Mahanaïm.
Bruidegom spreekt tegen de bruid	7:2-10	Wat ben je mooi!
Bruid spreekt tegen bruidegom	7:10-8:3	Kom, laten we het veld ingaan!
Bruid spreekt tegen dochters van Jeruzalem	8:4	Wek de liefde niet op!
Iemand die erbij staat spreekt tegen anderen	8:5	Wie is zij die opkomt uit de woestijn?
Bruid spreekt tegen bruidegom	8:5	Onder de appelboom heb ik U gewekt.
Bruid spreekt tegen bruidegom	8:6-7	Leg mij als een zegel op Uw hart, op Uw arm!

Broers van de bruid spreken met elkaar	8:8-9	Wat doen we met ons kleine zusje als ze het hof gemaakt wordt?
Bruid spreekt tegen broers	8:10	Ik heb vrede gevonden in Zijn ogen.
Broers spreken tegen de bruid	8:11	Salomo heeft een wijngaard en ontvangt duizend sjekels zilver als pacht van elke opzichter.
Bruid tegen de bruidegom	8:12	De duizend zilverstukken van mijn wijngaard zullen voor u zijn.
Bruidegom tegen de bruid	8:13	Laat Mij uw stem horen!
Bruid tegen de bruidegom	8:14	Kom haastig naar mij als een gazelle.

Uit: Leven in geloof

Bron: [Unsere Liebe – seine Liebe - www.bibelstudium.de](http://www.bibelstudium.de). (02-02-2024) Vertaling dmv. DeepL. Redactie: Hugo Bouter

